

Sleutelhanger met wasbeer, van Oh! By Copenhagen Fur.

EEN BONTE CATWALK

Meer dan de helft van de catwalkdesigners had het afgelopen winterseizoen bont in zijn collectie. Genoeg om van een trend te spreken en van naderbij te bekijken.

Designer Michael Kors herinnert zich nog goed de eerste bontjas van zijn moeder: een kort, double-breasted jasje in nerts met opvallend grote knopen, zoals dat de mode was midden jaren zestig. Maar ook: stijf als een plank, zwaar als lood en gemaakt om een halve eeuw mee te gaan. “Nerts is vandaag minder delicaat dan de nerts waarmee ik ben opgegroeid”, zegt de designer in het augustusnummer van *Vogue*. “Het heeft nu textuur, glans, het is warm maar niet zwaar, en je hoeft geen meter tachtig meer te zijn om het te kunnen dragen. Ook kleur heeft alles veranderd.” Kors verruilde de voorbije winter het traditionele zwart, bruin en beige voor bont met camouflageprints en pied-de-

pouleruiten. “Ik zie nu jonge meisjes die een nertsstola dragen op een jeans en bikerjasje. Zij gaan in tegen het idee dat bont enkel geschikt is om je ‘op te kleeden’.”

LIEVER NAAKT DAN BONT

Michael Kors was het afgelopen winterseizoen lang niet de enige designer die bont verwerkte in zijn collectie. Volgens cijfers van de bontindustrie (wellicht wat overdreven, maar niet veel) toonde 69 procent van de designers voor herfst/winter 2013-'14 bont op de catwalk. Een groot verschil met twintig jaar geleden, toen supermodellen als Naomi Campbell nog zonder kleren poseerden voor dierenrechtenorganisatie Peta onder het motto ‘We gaan liever naakt dan bont te dragen’. Vandaag

zou een model met die overtuiging tijdens de modeweken nauwelijks aan de bak komen. Overigens, Campbell was enkele jaren geleden het gezicht voor de campagne van de Amerikaanse luxe-*furrier* Dennis Basso.

Een designer die al jaren bont gebruikt, is Consuelo Castiglioni, van het Italiaanse modehuis Marni. Haar man, Gianni Castiglioni, is CEO van Ciwi Furs en wordt beschouwd als de goeroe van de Italiaanse bontindustrie. Hij levert aan klanten als Louis Vuitton, Fendi, Lanvin en natuurlijk Marni. “Bont is een veelzijdig materiaal”, zegt Consuelo in *Vogue UK*. “Ik blijf ermee experimenteren. Het effect dat je kunt bereiken door het te knippen en bewerken is bijna ongelimiteerd. Er zijn ook geen beperkingen in het gebruik: een

CATWALKPICTURES

Lanvin

Haider Ackermann

CATWALKPICTURES

Fendi

CATWALKPICTURES

Fendi

Michael Kors

CATWALKPICTURES

Marni

CATWALKPICTURES

Chanel

CF

Marc Jacobs

CATWALKPICTURES

Michael Kors

Bont becijferd

Elk jaar worden er wereldwijd **55 miljoen** nertspels verkocht, slechts 150.000 daarvan komen uit een van de 18 nertskwekerijen in België.

Gekweekte nerts is de populairste soort en vertegenwoordigt 70 procent van alle bonthandel.

Eén nertspels kost gemiddeld 65 à 70 euro.

Voor een korte jas heb je ongeveer 25 vrouwelijke nertsen nodig. Voor de productie van een jas wordt er één uur per pels gerekend.

cape, een jas, een inzetstuk op een jurk... Het gaat om hoe je het combineert, de manier waarop het lichtheid geeft aan een look en kostbaarheid onthult in de details.” “Bont is veel veranderd”, voegt Gianni daaraan toe, “het is een prêt-à-porter-stof geworden.”

Ook in ons land vinden designers hun weg naar bont. Naast gerenommeerde bontwerkers als Walter Lecompte, die al meer dan tien jaar levert aan huizen als Chanel en Loewe, kiezen ook meer en meer jonge designers voor het controversiële materiaal. De 24-jarige Noémie Flamant lanceerde haar eerste collectie bontjassen in de winter van 2010. “Een bontjas is een must have voor wie houdt van comfort, eigenzinnigheid en klasse. Ik wil vrouwen inspireren om anders, uniek te zijn. Net zoals elk stukje bont uniek is.” Over haar keuze om met bont te werken zegt ze: “De meningen zijn verdeeld, zoals dat meestal gaat. Ik krijg veel positieve reacties, maar ook enkele negatieve. Ik ben me ervan bewust dat er nog altijd veel controversie bestaat rond het onderwerp, maar we mogen ook niet hypocriet zijn. Meer dan tachtig procent van de bevolking eet vlees en draagt leren schoenen en tassen.”

NEP OF NIET

Lang niet iedereen in de mode is gevonden voor bont. De meeste straatketens, waaronder Zara en Topshop, hebben het gebannen uit hun winkels. En ook veel designermerken als Ralph Lauren, Calvin Klein en Giorgio Armani, die er de passende naam ‘eco-fur’ aan gaf, kiezen ervoor om niet met echte bont te werken. Ontwerpster, en bekend vegetariër, Stella McCartney gebruikt zelfs geen enkel dierlijk product in haar collecties, ook geen leer. “Ik denk dat mijn designs hebben bewezen dat dieren niet hoeven te lijden voor mode”, zegt ze in *Vogue UK*. “Ik begrijp de vraag naar bont niet. Het gebruik van echt bont is afstotend. Ik denk dat er genoeg manieren zijn om een mooie jas of handtas te maken zonder dat er onschuldige dieren voor moeten afzien.”

Voor Stella McCartney is het duidelijk: het doden van een dier voor menselijk gebruik is onaanvaardbaar. Niet om te eten, niet om te dragen en al helemaal niet als het enkel om zijn pels gaat. In realiteit zijn de meningen meer verdeeld: met aan het ene uiterste de dierenrechtenactivisten, aan het andere de trotse bontdragers en er-

gens daartussen zij die menen dat bont dragen kan, als het maar een bijproduct van de vleesindustrie is, zoals bij schapen, konijnen en geiten. Als het gaat om een kraagje of de voering van een jas en geen hele jas. Of als het een gerecycleerde bontjas is en geen nieuwe. (zie kader)

Het debat over bont wordt sterk beïnvloed door de geruchten die we opvangen over de productie ervan. Sommige waar, andere niet. En vaak met slechts één kant van het verhaal. Op het internet circuleerde de afgelopen weken een gruwelijk filmpje van angorakonijnen die levend worden gevuld. Winkelketen H&M kondigde kort daarna aan geen kleding in angorawol meer te verkopen. Er wordt gezegd dat

Hoe gezonder het dier, hoe mooier en duurder de pels. De kweker zal zijn dieren daarom goed behandelen

dieren in afschuwelijke omstandigheden worden grootgebracht en daarna een pijnlijke dood sterven door, bijvoorbeeld, elektrocutie. En dan zijn er nog de meer dubieuze huiden zoals astrakan, afkomstig van pasgeboren of geaborteerde lammen.

STRENG GEREGULEERD

Het lijkt erop dat bont niet snel van de catwalk zal verdwijnen. Ook tijdens de defilés voor lente/zomer 2014 werd er niet op een pelsje gekeken, onder meer bij Prada. We kunnen daarom moeilijk anders dan de sector van naderbij te bekijken.

In tegenstelling tot wat vaak wordt verondersteld, komt het meeste luxebont niet uit China, maar uit Europa en Noord-Amerika. De Chinezen hebben wel hun plaats opgeëist in de verwerking ervan. Bijna 85 procent van het bont dat verhandeld wordt op de veiling in Kopenhagen, de grootste ter wereld, gaat naar China om er gelooiid, gesneden, gekleurd en dan teruggestuurd te worden. Naast de veiling in Kopenhagen, waar vooral nerts, maar ook vos, chinchilla en konijn wordt ver-

kocht, zijn er ook erkende bontveilinghuizen in Helsinki, Toronto en Seattle. Chinees bont mag door zijn inferieure kwaliteit en gebrek aan regulering nergens worden geveild. En toch wordt het ook hier verkocht. Er zijn immers geen regels die toezien op de retail van bont, enkel op de productie.

De eerste Europese bontkwekerijen van belang dateren van de jaren vijftig. In België, waar alleen nerts mag worden gekweekt, zijn er vandaag nog achttien bedrijven. Ter vergelijking: in Nederland zijn dat er ongeveer 150. In Denemarken en Finland meer dan het honderdvoudige. De Scandinavische landen namen al snel het voortouw. Ze organiseerden zich in coöperatieven en legden zichzelf strenge regels op die het welzijn van het dier moeten garanderen. Die regels gelden nu in de hele Europese Unie. "We houden elk jaar opendeurdagen in de kwekerijen," zegt Ditte Sorknaes, marketingdirecteur van Kopenhagen Fur, "om geruchten tegen te gaan dat de dieren slecht behandeld zouden worden. Je kunt uiteraard niet in elke kwekerij in Europa gaan kijken of dat zo is, dus is het beste bewijs dat ik kan geven misschien wel geld. Hoe gezonder het dier, hoe mooier en duurder de pels. Een kweker heeft er dus alle baat bij om zijn dieren goed te behandelen."

En nu het enge deel: een nerts wordt gedood door vergassing. Ze slapen in en sterven. Nadat de pels is verwijderd, wordt van het lijfje biodiesel gemaakt, dat onder andere in schoonheidsproducten wordt gebruikt. Een massaslachting, ja, maar het is niets in vergelijking met de praktijken die ze in sommige slachthuizen hanteren. Een vos wordt gedood door elektrocutie. "Het is een onmiddellijke dood", garandeert Sorknaes. En dezelfde techniek die gewoonlijk in abattoirs wordt gebruikt.

"Laten we er geen doekjes om winden: de dieren worden gedood voor hun pels", zegt Ditte Sorknaes. "Maar het verhaal is genuanceerder dan dat. Astrakan, bijvoorbeeld, komt van het karakoellam, dat schapenras wordt gekweekt op uitgestrekte vlaktes in Namibië en Afghanistan. Honderden gezinnen rekenen op de handel ervan om te overleven. Hebben wij dan het recht om dat inkomen af te nemen, terwijl oogluikend wordt toegestaan dat mannelijke kalveren worden afgeslacht omdat ze geen melk produceren?"

Gsm-tasje in vos, van Oh!
By Kopenhagen Fur.

Een tweede leven

De recyclage van bont zit in de lift. De toenemende vraag naar bont uit China en Oost-Europa zorgt voor schaarste op de markt en jaagt ook bij ons de prijzen de hoogte in. Daarom kiezen almaar meer bontliefhebbers ervoor om een oud stuk, dat ze ooit erfden of kochten, een nieuw leven te geven. Ook 'eerste' bontdragers opteren sneller voor een bestaande jas, omdat daarvoor geen 'nieuwe' dieren moeten sterven. Voor de bontspecialist Pelsland maakt het intussen dertig tot veertig procent van hun activiteiten uit. En ook concurrent Parmentier herwerkte het afgelopen jaar een recordaantal bontjassen.

In Brussel opende enkele maanden geleden One Off de deuren, een toegankelijke 'herwerkingsdienst' voor bont. Hun specialisatie is het verlichten, verfijnen en restylen van bestaande stukken, in samenspraak met de wensen van de klant. Elke bontjas wordt met zorg langs de naden uit elkaar gehaald, schoongemaakt, geknipt, opnieuw in elkaar gezet en gevoerd. De prijs van een herwerking varieert van 550 tot 750 euro, afhankelijk van de offerte van de bontwerker.

One off, 0476 54 34 85,
oneoffcontact@gmail.com